

Je preanalytická fáze vždy pod kontrolou?

A. Jabor

Příprava pacienta na vyšetření a odběr biologického materiálu patří mezi klíčové faktory kvality preanalytické fáze. Je to současně situace, kde většinou spoléháme na práci našich klinických partnerů. Normy kvality se pochopitelně preanalytickou fází zabývají dostatečně podrobně, ale audity na klinické straně mohou probíhat nezávisle na auditech v laboratořích. Často si myslíme, že stačí při auditu předložit Laboratorní příručku, ve které jsou pokyny pro odebírající personál uvedeny. Ale někdy nevíme, jak se tyto pokyny dodržují v běžné denní praxi a to hlavní, co se dovidáme (a evidujeme), jsou někdy až důsledky chybné edukace a neexistujícího dohledu nad prací našich partnerů, jimž eufemisticky říkáme „neshoda při příjmu biologického materiálu“. Neshoda může být známkou ojedinělého selhání jednotlivce, ale

může mít i systémový základ. Pojem „dohled nad prací našich partnerů“ je pravděpodobně zavádějící a nepřesný: my přece nechceme dohlížet a kontrolovat, my bychom měli chtít spolupracovat od počátku celkového procesu vyšetřování (laboratoře jistě ovlivňují kvalitu pre-preanalytické fáze minimálně poskytováním kvalitních informací) až po optimalizaci uplatnění výsledku při léčbě pacientů.

V článku kolegyně Benčíkové se můžeme seznámit s upřímnou výpovědí zdravotní sestry o praxi při odběrech biologického materiálu. Není to připravená studie podle nějakého protokolu, jde spíše o ohlédnutí na práci vlastní i na práci kolegyně, které odběry krve provádějí. A je to příležitost ke zlepšení pojatá správným způsobem. Jestliže se totiž naučíme o problémech otevřeně diskutovat, podaří se nám chyby a nedostatky odstranit lépe než jakoukoli represí. Proto si velmi vážím, že se můžeme seznámit s názorem naší kolegyně a věřím, že by její postřehy mohly pomoci při návratu do každodenní reality a snad i k následování toho, co je vlastně auditem v pravém smyslu slova.